

— Λοιπόν ; με ρώτησε ό Πάλξ άπ' τό κρεβάτι του. Τι λές τώρα ;

— Λέω ότι είχες δικιο. Το σκέλι έχει βροκολοκασίσι...

— Καί τριγυρίζε τό φονιά του, μοιραίωση ό Πάλξ. Θέλει τ' σωσά να έκδικηθή.

— Τι λές να κάνουμε ; ρώτησε τό φίλο μου.

— Θά ντυθούμε και θά βγούμε έξω, μω άποκρίθηκε αυτός. Έλπιώ πως ό βροκολοκας δεν θά μάς πάρη από πίσω...

Τό είπαμε και τό κάναμε άμέσως. Άνάγαμε τό φως, ντυθήκαμε και βγήκαμε έξω, με τό σκοπο να περπατήσουμε όσπου θά ξημερώνα.

Περάσαμε λοιπόν τή νύχτα έξω, περπατώντας στην έξοχή. Τό φάνασμα του σκελιού δε μάς πείραζε καθόλου.

Περπατώντας όλοένα, φτάσαμε κατά τό ξημερώματα στο μέρος που είχε σκοτωθή ό Έκτορ. Τό σώμα του σκελιού βρισκόταν εκεί ακριβώς που είχε πέσει.

Τό πρωί, σαν βγήκε ό ήλιος, γυρίσαμε στο Ξενοδοχείο μας. Κι άφορ προσημαίωσαμε, κινήσαμε και πάλι για τό κενήρι.

Όλη τήν ημέρα κινήγαμε, χωρίς να μάς συμβή κανένα άπρόσδοτο. Τό βράδι όμως, σαν πέσαμε να κοιμηθούμε, άρχισαν πάλι τά ίδια. Κάθε φορά που σβύναμε τό φως και γινότανε στην κλιμαρα σκοτάδι, άρχιζανε τά ούφλιασματά και τά γουβλιωματα του σκοτεινού σκελιού.

Επρότεινα στον Πάλξ να πάω να πω του Ξενοδόχου να μάς δώσει άλλο δωμάτιο.

— Όχι, να μην πούμε σε κανένα τίποτα άπ' όλα αυτά, μωτε ό Πάλξ. Θά μάς πάρη στην κορβιλιά όποιος μάς άκούση...

Μω ήθετε τότε μιá άλλη ιδέα ;

— Ξαφει τον Μπίγκ-Μπόμπ ; είπα στο φίλο μου. Τό μεγάλο μπουλντιόκο πάγω σπιτι μου ;

— Πώς δεν τον ξέρω...

— Είναι γερό σκελί...

— Κ' ύστερα ;

— Νά τον φέρουμε έδώ. Είμα περίεργος να δω τί θά γίνει...

— Άς δοκιμάσουμε, είπε ό Πάλξ. Τι θά γάρουμε ;

Την άλλη μέρα πήραμε τον Μπίγκ-Μπόμπ μαζί μας στο κενήρι και τό βράδι τον κρατήσαμε κοντά μας στο Ξενοδοχείο, όπου τον έβαλα να μωσιτή και να φάγη κάτω άπ' τό κρεβάτι, άπ' τό ντουλάπι, τό τραπέζι, παντού. Ό Μπίγκ-Μπόμπ όμως δεν έβρισκε τίποτα και με κίταζε μ' άπορία.

Κατά τό μεσάνυχτα άπομασίσαμε να οδύνομε τό φως. Έσβυσα λοιπόν τό κερι κ' έβγαλα άπ' τήν τσέπη μου τό ηλεκτρικό μου φαναράκι, να τό έχω έτοιμο για κάθε ενδεχόμενο.

Μέσα στο δωμάτιο απλώθηκε σκοτάδι και σιωπή. Πέρασαν λίγα λεπτά. Έξαφνα άκούστηκε πάλι, όπως πάντα, τό λυπητερό ουφλοισμα του Έκτορα.

Έσπυρα τότε και κίταξα τον Μπίγκ-Μπόμπ, που τον κρατούσα άπ' τήν άλυσίδα. Τον άκουσα να γουβλιζή και να μωσιζεται τον άέρα...

Γιά μιá στιγμή μάλιστα τέττωσε τήν άλυσίδα του σαν να τομάζοταν να έπιτεθή. Μα αυτό δεν κράτησε παρά λίγα δευτερόλεπτα. Κατόπιν ό Μπίγκ-Μπόμπ ίπεζόχησε φοβισμένος και ζάρωσε κοντά μου...

Άκούστηκε τότε στο δωμάτιο ένα άπαισιο ουφλοισμάτι. Ήταν ό σκοτεινόμος Έκτορ, θρηνηδός όπωσ πάντα.

Έσπυρα άμέσως στον Μπίγκ και του φωνάζα :

— Πιάστον !... Πιάστον, Μπίγκ.

Ό Μπίγκ γάρωσε δυό φορές δυνατά, νευρικά, θημοιμένα, άπειλητικά.

Τοίλωσα εφθή τήν άλυσίδα. Άκούστηκε τότε ένα νέο ουφλοισμα κ' ό Μπίγκ-Μπόμπ χίμηξε προς τό μέρος ποίχε άκουστή τό λυπητερό γουβλιωμα του Έκτορα.

Με τό πήδημά μου αυτό, ό Μπίγκ-Μπόμπ άνατοδογόρησε μιá καρέκλα, ώρησε κάτω άπ' τό κρεβάτι, ξαναβήκε, πέρασε πάνω άπ' τό τραπέζι κ' άρχισε έπειτα να τρέξη γύρω στο δωμάτιο, σαν να κινήγοδες κάτι.

Έξαφνα τό κινήγητό σταμάτησε. Άκούστηκε ένα δυνατό ουφλοισμα του Έκτορα κ' έπειτα άρχισε ένα ήγιοο πάλειμα μεταξύ του Μπίγκ-Μπόμπ και του σκοτεινού σκελιού.

Άκούγαμε τις άνάσες τους, τά

κινήγητά τους, τά στριγγά ουφλοισματά τους.

Νά λίγο ένα δυνατό ουφλοισμα πόνου άντήχησε κ' έπειτα τίποτα πελά... Έγινε σιωπή. Δεν ξέραμε τί να κάνουμε. Στάγκα σαστισμένοι κ' οι δυό, όταν ξανακούστηκε ό ίδιος θόρυβος. Τά δυό σκελιά είχαν παστή τώρα πού ήγρια μ' άναγκαστήκαμε ν' άνέδομε με τό φίλο μου στο κρεβάτι για να προφυλαχούμε.

Πόσο βιάστηκε ή ήγρια εκείνη πάη ; Ίσως πέντε λεπτά, ίσως και μισή ώρα. Τέλος, άκούσαμε να ουφλιζή δυνατά τό ένα άπ' τά δυό σκελιά—άν ήταν ό Μπίγκ-Μπόμπ κ' ό Έκτορ δεν ξέρω—κ' έπειτα να πέφτη στο πάτωμα μ' ένα γούμπο βαρύ ! Έγινε σιωπή...

Τότε κατεβήκαμε κ' οι δυό άπ' τό κρεβάτι, άνάγαμε φως και κινήγαμε κάτω στο πάτωμα. Ό Μπίγκ-Μπόμπ κείτοταν εκεί καταστραχημένος, γεμάτος αίματα, με τριμερές διαγκωματίες στο σώμα !

Τόν σηκώσαμε, του δώσαμε τις πλινθές και τήν άλλη μέρα τον πήρα κ' ένα κτηνίατρο. Έτα μπόρεσα να τον σώσω από βέβαιο θάνατο.

Ό σκοτεινόμος σκελιού του Πάλξ δεν μάς ενόχλησε πάλι. Ό Μπίγκ-Μπόμπ όμως, άν και σώθηκε, κούτσιανει άκόμα σήμερα και πολλές φορές, εκεί που κοιμάται πλάι μου, τινάξεται πάνω και ουφλιζέει παραέξω, σαν κάτι να άσπύριετα στον άέρα, κάτι τό άλλόκοτο και άπαισιο...

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ
Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΥΣΤΡΕΣ ΤΟΥ ΑΙΞ-ΑΞ-ΜΠΑΙΝ

Ό βασιλεύς Γεώργιος κάθε χρόνο συνήθε να περνά τό καλοκαίρι του στο Αίξ-Λέ-Μπαίν, όπου είχε γίνει γνωστότητα και δημοφιλίατος μεταξύ των κατοίκων.

Κάθε πρωί σηκωνόταν και πήγαγε στα λουτρά, περνώντας από τά περηνια πλινθημα τής πόλεως, όπου από τά παλιά χρόνια μαζεύονταν από νωρίς για να πλύνουν τά ρούχα τους πολλές γυναίκες και άρκετά κορίτσια, τά όποια έννοείται, ήσαν ξεπλωητα και μ' άνοσηρωμένο τον ποδόγυρο.

Ό δήμαρχος του Αίξ-Λέ Μπαίν, θέλωντας να εζυρωστήση τό Γεώργιο, τοζακόλησε στα πλινθημα μιá διαταγή, ανα τής όποιος άπαγόρευσε στις πλώστρες να πλένουν ξεπλωητες και μ' άνοσηρωμένα τά ρούχα τις προινές όπωσ που περνούσε άπ' εκεί ό βασιλεύς. Άλλ' ή διαταγή αυτή δσωαόστησε φυσικά τις πλώστρες, ή όποιες άποφάσαν να ένεργήσαν όπωσ άδηή τό άπαγορευτικό αυτό μέτρο. Τήν άλλη μέρα λοιπόν, καθώς περνούσε ό Γεώργιος άπ' τά πλινθημα, τή στυηθημένη του όρα, παραξενεύτηκε βλέποντας να διενδίνετα προς τό μέρος του μιá διαδήλωση γυναικών και κοριτσιών με μακρά φορέματα, που έρχονταν και τους άστοργαίους των...

— Τι συμβάνει ; ρώτησε τό γενακομάν αυτό ό βασιλεύς γεμωγελώντας, μόλις τον έπληρώσαν. Τι έπαάτε σήμερα και είστε έτσι άνήσυχες...

Έκρινε τότε του έδειξαν τήν τοιχοκολλημένη διαταγή και ό Γεώργιος μόλις τήν έδύβασε τους έποσχέθηκε ότι θά φροντίζε να τήν ανακαλέση μέσω του δημάρχου τής πόλεως. Πραγματικά, τό ίδιο πρωί ό βασιλεύς ένγνωστοποίησε στο δήμαρχο ότι δεν έπαιχε καμιά ανάγκη ν' άφαιτίας τον ένα όραίο έθμο, τό όποιο άλλωστε του προξενούσε ιδιαίτερη εγχαρίστηση.

Κατόπιν αυτού, όταν ξαναπέρασε ό Γεώργιος τήν άλλη μέρα άπ' τά πλινθημα, έγινε δεκτός με ζοηρές ζητωκαγιές έκ μέρους των χροστατευομένων του, ή όποιες δεν είχαν πελά... κανεναν περιποιητό στην ένδυμωσία τους ! Ό βασιλεύς, σγχανημένος από τις ειλχοινείες εκδηλώσεις των γυναικών, έμοίρασε άρκετά χρήματα στις πλώστρες. Όταν δε έφτασε έπειτα από καρό ή είδησης του θανάτου του στο Αίξ-Λέ Μπαίν, ή γυναίκες αυτές τον επένθησαν και τον έβόρησαν περισσότερο από κάθε άλλον, έφόρεσαν μάλιστα μαύρα έπ' άρκετό διάστημα...

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΕΣ

Ό έρωσ είναι βασιλεύς των νέων και τίνασων των γερότων.

Λουδοβίκος ΙΔ΄

Ό καλύτερος κ' ή γυναίκα είναι δυό νύχτα του Σατανά.

Λέσι γκ.

Ό Πάλξ ήταν τρομαγμένος, άνάστατος ! . .

